

[Justitsministeren]

må også tale dem igennem i regeringen, inden man kommer med forslagene, men det blev jo heller ikke anfægtet.

Så kan man også sige: er vi tilstrækkelig hensynsfulde over for hinanden, når det drejer sig om informationsmulighederne? Samler vi os tilstrækkeligt om folketinget som stedet, hvor man skal drøfte dette? Eller mærker man fra forskellig side en vis iver for at gå i fjernsynet, eller hvor det nu kan være, sådan at debatten bliver taget dér først? Jeg synes nok, der har været tale om et tilbageskridt med hensyn til at gøre folketinget til centrum for debatten, og det ville glæde mig uhyre meget, hvis man ved gensidig hensyntagen kunne genskabe folketinget som centrum for debatten om lovgivningen og meget andet.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal først sige tak til ministeren for tilsagnet om, at vi eventuelt kan fjerne nogle af bemyndigelsesbestemmelserne og i udvalget nå frem til en lidt mere konkret og afklaret holdning til spørgsmålet om lovens anvendelsesområde.

Fru Birgith Mogensen sagde, at vores indlæg, sidste gang man behandlede disse lovforslag, momentvis indeholdt glimt af hr. Lengers strategi, og karakteriserede i øvrigt hr. Lengers indlæg som »overnærdemokrati« og »socialistisk utopi«. Jeg vil gerne indrømme, at socialistisk folkeparti og partiet venstresocialisterne et langt stykke kan følge hinanden i analysen af den måde, dette samfund fungerer på. Der er altså ikke noget særlig ejendommeligt i, at vores indlæg momentvis indeholdt elementer af hr. Lengers strategi.

Det fører mig frem til det, justitsministeren sagde. Justitsministeren var – sådan forstod jeg ham – lidt bekymret over, at folk måske i højere grad interesserede sig for, hvad pressen og fjernsynet kunne mene om de informationer, folketingets medlemmer kom i besiddelse af, end for, at denne information blev udvekslet her i folketingssalen eller i udvalgene, og at folketinget ikke længere udgjorde noget centralt informationsforum. Ja men det er jo lige præcis det, der er kernepunktet, at offentligheden, at de borgere, som den lovgivning unægtelig vedrører, vi laver herinde, er de første til at få noget at

vide om, hvad der er under forberedelse. Netop derfor må vi – i hvert fald må socialistisk folkeparti – i udstrakt grad benytte os af de muligheder, vi har for at få respons fra den befolkning, som den lovgivning vedrører vi er med til at vedtage herinde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Hastighedsgrænser, køreuddannelse m.v.).

(Fremsat 3/10 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Den ændring af færdselsloven, justitsministeren foreslår i lovforslag nr. L 12, drejer sig om 3 punkter: ændring af hastighedsgrænserne, ændring af køreuddannelsen og endelig nogle mindre ændringer, der drejer sig om motorløb på offentlig vej. Jeg vil starte med køreuddannelsen og motorløb og gemme det mest kontroversielle, hastighedsgrænserne, til sidst.

Baggrunden for, at spørgsmålet om en ny køreuddannelse er taget op til overvejelse, er, at flere internationale undersøgelser viser, at menneskelige fejl er den helt dominerende ulykkesfaktor i trafikken. De danske uheldsoplysninger viser, at unge og uerfarne bilister i særlig grad rammes af uheld. Aldersgruppen mellem 18 og 24 år udgør således en tredjedel af de ca. 9.000 bilister, der årligt indblandes i uheld.